

וכו כתוב החזון איש (אורח חיים סימנו טא, ס"ק ח) שפירוש "מה ירד בסתר" (סוכה מט ע"ב, מועד קטן טז ע"א) הוא שירך האיש הוא מוסתר. ומשמע שדווקא הירך בסתר באיש, אך לא החלק שלמטה ממנו.

ודבר זה מפורש בספר שמות פרק כח פסוק מב:

ועשה להם מִכְנֶסֶת בְּדַר לְכֹסֹת בָּשָׂר עֲרוֹה מִמְּתָנִים וְעַד יְרִכִים יְהִי.

תפקיד המכנסים לכיסות את כל "בשר העיטה", כולל את האיברים הזוקקים לכיסוי ולצניעות, ופירוש המילה "עריטה" כאן הוא כמו בפסוק **"גָּלִי שׂוֹק... תָּגֵל עַלְיָתֶךָ"** וכן בגמרה **"שוק באשה עריה"**.

ומהו אותו מקום הזוקק לכיסוי המcnסיים?

בYEAR הרמב"ם בהלכות כלי המקדש פרק ח הלכה יח:

המכנסים בין של כ"ג בין של כהן הדiotם הם ממתנים עד ירכיהם, שהוא מעלה מן הטיבור קרוב מן הלב, עד סוף הירך שהוא הארוכבה.

יש ראייה לדברי הרמב"ם שהברכתיים עצמן אינם בכלל הcisוי, ממסכת פשחים זף טה:
שבח הוא לבני אהרן שילכו עד ארוכבותיהם בדם... והוא קמתוosi מאניהם
[מתלבלים בגדייהם], ותניא: היו בגדיו מטוושתין ועבד - עובודתו פסולת! וכי
תימא: דמדלו להו למאניהם - והתניא: "מדו בר", מדו - כמדתו, שלא ישיר ולא
יותר! ...baholatutzim lema'areha, delao uboda haia.

כלומר, בזמן הולכת עצים, היו מגביהם את הכתנות כדי לא תתכלכל בדם. ולכורה
קשה, הרי עדיין يتלבלו המכנסיים מהדים? ואין לומר שהיו מפשילים גם מעט
ממcnסיהם, שכן אז יתגלת "בשר עריטה", כאמור, ויש בזה ממשום חוסר צניעות במקdash.
אלא, מכאן שהמכנסיים אינם מגיעים עד לסוף הברכתיים, ולכן אין מותלבלים בדם
שמגיע רק עד לתחתית ברכיהם.

יוצא מכל האמור לעיל, שגם בלשון תורה, "שוק" באדם הוא תחת הברכ, כדברי
התוטפות. ועל האיש לכיסות את ירכיו אך לא את ברכיו ושוקיו.

ועדיין צריך לבאר למה לשונו "שוק" יש משמעות שונה באדם ובבהמה. אמנים אמרו
במסכת חולין זף קלד ע"ב:

מתני. איזהו הזרוע - מן הפרק של ארוכובה עד כף של יד, והוא של נזיר; וכנגדו
ברgel שוק, ר' יהודה אומר: שוק מן הפרק של ארוכובה עד סובך של רגל.

ומפורש יותר בתוספתא מסכת חולין (צוקרמןadel) פרק ט הלכה יב:

שוק מארוכובה ולמטה, דברי ר' יהודה. וחכמים אמרים, מארוכובה ולמעלה.

לרבי יהודה גם בבהמה, השוק הוא אכן מהארוכובה ולמטה, כמו באדם, ואם כן לדעתו

(רש"ם שט). וכדברי ישעיהו (מז, ב) **גָּלִי שׂוֹק עֲבָרִי נְהָרוֹת**. וכן אמרו בברכות טא ע"א
ובעירובין ייח ע"ב: **וְכָל הָעוֹבֵר אַחֲרֵי אֲשֶׁר בְּנָהָר אֵין לוֹ חָלֵק לְעוּלָם הַבָּא**. ופירש רש"י
בברכות: **מְגֻבָּת בְּגִדְיָה מִפְנֵי הַמִּים, וְזֹה מְسֻתָּל בָּה**. וכן פירש בעירובין: **דָּמְדִילָא לִמְנָא,**
וְמְסֻתָּל בְּבָשָׂרָה.